

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U GRADIŠCI
Broj: 72 0 Rs 067558 22 Rs 2
Gradiška, 18.8.2023. godine

Osnovni sud u Gradišci po sudiji Ireni Đorđević, rješavajući u pravnoj stvari po tužbi tužiteljice Š.J. iz N. zastupana po Mikić Ćosić Zorici advokatu iz Banjaluke, protiv tuženog KP V. a.d. S., zastupan po Šavija Mirku advokatu iz Gradiške, radi zaštite prava iz radnog odnosa, nakon ročišta za glavnu i javnu raspravu održanog dana 19.5.2023.godine, u prisutnosti tužiteljice lično, punomoćnika tužiteljice Mikić Ćosić Zorice advokata iz Banjaluke te punomoćnika tuženog Šavija Mirka advokata iz Gradiške, dana 18.8.2023.g. donio je

P R E S U D U

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi

"Utvrđuje se da je tuženi KP "V." a.d. S. nezakonito donio rješenje broj 1936/16 od 13. jula 2017. godine kojim se tužiteljici J.Š. otkazuje ugovor o radu usljed organizacionih promjena kod poslodavca i nemogućnosti obezbjeđivanja drugog posla, pa se poništava rješenje tuženog broj 1936/17 od 13. jula 2017. godine.

Nalaže se tuženom da tužiteljicu J.Š. vrati na radno mjesto koje je obavljala do donošenja rješenja broj 1936/17 od 13. jula 2017. godine, odnosno drugo radno mjesto koje odgovara stručnoj spremi i sposobnostima tužiteljice.

Obavezuje se tuženi KP "V." a.d. S. da tužiteljici J. Š. izvrši isplatu naknade plate koji bi tužiteljica kao radnik ostvarivala i to:

-za mjesec januar 2018. godine novčani iznos od 86,09 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. februara 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec februar 2018. godine novčani iznos od 832,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. marta 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec mart 2018. godine novčani iznos od 832,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. aprila 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec april 2018. godine novčani iznos od 832,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. maja 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec maj 2018. godine novčani iznos od 832,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. juna 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec juna 2018. godine novčani iznos od 832,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. jula 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec jul 2018. godine novčani iznos od 836,25 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. avgusta 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec avgust 2018. godine novčani iznos od 836,25 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. septembra 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec septembar 2018. godine novčani iznos od 836,25 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. oktobra 2018. godine pa do isplate,

-za mjesec oktobar 2018. godine novčani iznos od 836,25 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 10. novembra 2018. godine pa do isplate,

što ukupno za ovaj period iznosi 7.593,59 KM, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i za period od 1. novembra 2018. godine do 28.02.2023. godine iznos od 47.340,21 KM sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom počev od 10. u narednom mjesecu za

naknadu plate iz prethodnog mjeseca do isplate i to na pojedinačne mjesečne iznose: od po 1.024,99 KM u periodu od novembra 2018. godine do juna 2019. godine, od 1.150,69 KM za jul 2019. godine, od po 850,69 KM od avgusta 2019. godine do juna 2020. godine, od po 855,83 KM u periodu od jula 2020. godine do juna 2021. godine, od 860,97 KM za mjesec jul 2021. godine, od po 922,06 KM u periodu od avgusta 2021. godine do decembra 2021. godine, od po 872,06 KM u periodu od januara 2022. godine do juna 2022. godine, od 877,46 KM za mjesec jul 2022. godine, od po 928,06 KM u periodu od avgusta do septembra 2022. godine, od po 1.055,90 KM u periodu od oktobar 2022. godine do decembar 2022. godine i po 1.005,90 KM za januar i februar 2023. godine, a od 1. marta 2023. godine do dana vraćanja tužiteljice na rad kod tuženog za svaki mjesec iznos od po 1.005,90 KM.

Obavezuje se tuženi KP "V." a.d. S. da tužiteljici J.Š. po osnovu naknade za topli obrok (za period od 17. avgusta 2017. godine do 31. oktobra 2018. godine) izvrši isplatu novčanog iznosa od 1.381,00 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31. oktobra 2018. godine do isplate i za period od novembra 2018. godine do februara 2023. godine iznos od 5.863,00 KM.

Obavezuje se tuženi KP "V." a.d. S. da tužiteljici J.Š. po osnovu naknade za prevoz (za period od 17. avgusta 2017. godine do 31. oktobra 2018. godine) izvrši isplatu novčanog iznosa od 1.240,00 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31. oktobra 2018. godine do isplate i za period od novembra 2018. godine do februara 2023. godine iznos od 4.796,00 KM.

Obavezuje se tuženi KP "V." a.d. S. da tužiteljici J.Š. po osnovu naknade za korištenje godišnjeg odmora-regresa izvrši isplatu novčanog iznosa od 200,00 KM za 2017. godinu i iznosa od 400,00 KM za 2018. godinu zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31. oktobra 2018. godine do isplate, za 2019. i 2020. godinu iznos od po 450,00 KM, za 2021. godinu iznos od 540,00 KM i za 2022. godinu iznos od 600,00 KM.

Obavezuje se tuženi KP "V." a.d. S. da tužiteljicu J.Š. prijavi na sve vidove osiguranja i uplati pripadajuće doprinose za penzijsko-invalidsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti za period u kojem tužiteljica potražuje isplatu platapo osnovu naknade za prevoz (za period od 17. avgusta 2017. godine do 31. oktobra 2018. godine) izvrši isplatu novčanog iznosa od 1.240,00 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31. oktobra 2018. godine do isplate i za period od novembra 2018. godine do februara 2023. godine iznos od 4.796,00 KM.

Obavezuje se tuženi da tužiteljici isplati troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostepene presude do isplate, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja."

Obavezuje se tužiteljica da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.450,80 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

U tužbi i na ročištima preko punomoćnika navedeno je da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženog od 2001.godine da bi sa tuženim zaključila ugovor o radu na neodređeno vrijeme 30.9.2016.godine kao diplomirani pravnik, u skladu sa kojim ugovorom je bila raspoređena na radno mjesto rukovodilac službe opštih i pravnih poslova. Dalje se navodi da je tuženi rješenjem od 13.7.2017.godine otkazao ugovor o radu zbog organizacionih promjena i nemogućnosti obezbjeđivanja drugog radnog mjesta tužiteljici, koje je donijeto u skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj 1779/17 od

28.6.2017.godine. Prema tom pravilniku nije bilo predviđeno radno mjesto rukovodilac službe opštih i pravnih poslova za razliku od radnog mjesta referenta za javne nabavke. Nakon donošenja tog pravilnika, tužiteljica je potpisala novi ugovor o radu iako je tuženi isti otkazao a tužiteljica ispunjavala sve uslove kao i radnici koji su nakon otkazivanja ugovora o radu tužiteljici primljeni na ta radna mjesta. Od podnošenja tužbe 2017.godine, utvrđeno je da Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta KP Vodovod a.d. S., odlukom Ustavnog suda RS nije u saglasnosti sa Ustavom RS te je tužiteljica nakon pravosnažno okončanog postupka po tužbi podnijetoj 23.11.2017.godine podnijela prijedlog za ponavljanje postupka koji je rješenjem Okružnog suda Banjaluka broj 72 0 RS 067558 21 Rsvlž od 4.10.2021.godine, usvojio prijedlog za ponavljanje pravosnažno okončanog postupka tako što je preinačio rješenje Okružnog suda Banjaluka broj 72 0 RS 067558 21 Rsvl od 27.5.2021.godine ukidajući presude Okružnog suda Banjaluka i Osnovnog suda Gradiška od 8.2.2019.godine, kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice. Predloženo je, obzirom da je utvrđeno da pravilnik na osnovu kojeg je tužiteljici otkazan ugovor o radu, nije u saglasnosti sa Ustavom RS, da se tuženi obaveže da tužiteljicu uz utvrđenje nezakonitog rješenja o otkazu ugovora o radu od 13.7.2017 te poništenje istog, vrati na radno mjesto koje je obavljala do donošenja rješenja kojim joj je otkazan ugovor o radu odnosno drugo radno mjesto u skladu sa njenom stručnom spremom i sposobnosti sa zahtjevom za isplatu naknade plata za period od 2018 do 2023.godine do dana vraćanja tužiteljice na rad. Tužbeni zahtjev opredijeljen je podneskom od 19.5.2023.godine, te je predloženo da se isti usvoji u cjelosti. Traženi su troškovi postupka prema troškovniku punomoćnika tužiteljice.

Tuženi u odgovoru na tužbu i preko punomoćnika osporio je zahtjev tužiteljice navodeći da je nesporno da je prijedlog za ponavljanje postupka tužiteljice usvojen, ali da činjenični kontekst tužbe dokazuje da je tužiteljica prilikom zasnivanja radnog odnosa dala netačne podatke u smislu završene školske spreme, iz kog razloga je vođen krivični postupak protiv tužiteljice. Kako je dokazano da je tužiteljica pravosnažno osuđena za krivično djelo falsifikovanje isprave iz člana 377 stav 2 KZ RS, predloženo je da se tužbeni zahtjev odbije u cjelosti. Traženi su troškovi postupka prema troškovniku punomoćnika tužiteljice.

U toku postupka izvedeni su dokazi, pročitani su ugovori o radu na neodređeno vrijeme br. 2931/16 od 30.9.2016. godine, pročitano je rješenje o rasporedu radnika br. 4255/14 od 31. decembra 2014. godine rješenje br. 1936/17 od 13. jula 2017. godine, pročitani su zaključak br. 01-127-1244-5/17 od 29. septembra 2017. godine, pročitano je obavještenje Inspekcije rada br. 24.100/173-202-94-3/17 od 18. avgusta 2017. godine, pročitana je diploma tužiteljice izdata od Pravnog fakulteta Evropskog univerziteta od 23. marta 2016. godine, pročitani su izvještaji o zaposlenim i platama zaposlenim u martu 2018.godine izdati od strane tužene, pročitani su nalazi i mišljenja vještaka Matić Ranka od 07.11.2018.godine, pročitana je odluka Ustavnog suda, presuda Okružnog suda Banjaluka broj 72 0 Rs 067773 22 Rsvlž od 18.11.2022.godine, pročitani su ugovori o radu br. 125/01 od 2.7.2001.godine, pročitano je rješenje broj 4255/14 od 31.12.2014.godine, pročitani su ugovori o radu br. 2931/16 od 30.9.2016.godine, pročitani su Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, plan sanacije tuženog, pročitano je rješenje o rasporedu tužene na neodređeno vrijeme broj 2931/16 od 30.9.2016.godine, pročitana je presuda Osnovnog suda Gradiška broj 72 0 K 051898 15 KPS od 12.11.2015.godine, saslušani su svjedoci A.R., A.D., Đ.D., M.V., J.M., saslušana je tužiteljica u svojstvu parnične stranke, izveden je dokaz vještačenjem po vještaku finansijske struke Matić Ranku, te je ocjenom izvedenih dokaza cijeneći ih skupa i pojedinačno u smislu člana 8 ZPP odlučeno kao u izreci ove presude.

Saslušana u svojstvu parnične stranke tužiteljica Š.J. navela je da je bila zaposlena kod tuženog do 2017.godine kada joj je otkazan ugovor o radu, gdje je bila raspoređena na mjesto rukovodioca službe opštih i pravnih poslova, kao diplomirani pravnik. Na istom tom radnom mjestu ostala su da rade dva pravnik, a nakon dobijanja otkaza zasnovala je radni odnos kao kuvar u ugostiteljskom objektu. Pokušavala je sa svojom stručnom spremom da zasnuje radni odnos, te da zbog starosne dobi nije ni na jednom konkursu izabrana. Potvrđuje da je protiv nje vođen krivični postupak u toku 2015-2016.godine zbog falsifikovanja diplome.

Saslušani u svojstvu svjedoka Đ.D., A.R., M.V., J.M., u svojim izjavama govore o tome da je tuženi 2017.godine i njima otkazao ugovor o radu kao i tužiteljici, da o tome nisu postojali objektivni kriterijumi niti ocjenjivanja u skladu sa kojima je tuženi mogao da otkáže ugovore o radu, već je svima radni odnos prestao isključivo voljom poslodavca. Svjedok A.D. zna da je tužiteljici otkazan ugovor o radu jer je to radno mjesto ukinuto u skladu sa aktima tuženog, a da je on od 14.7.2014.godine zaposlen kod tuženog. Radni odnos zasnovao je kao diplomirani pravnik za koje je ispunjavao sve uslove, za razliku od tužiteljice koja nije imala visoku stručnu spremu i određen broj bodova. Ovi svjedoci saslušani su pred sudom 28.11.2018.godine i 5.4.2023.godine.

Nesporno je da je tuženi sa tužiteljicom zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, kao sa diplomiranim pravnikom 30.9.2016.godine, a da je prije toga tužiteljica rješenjem o raspoređu radnika broj 4255/14 od 31.12.2014.godine bila raspoređena kao referent za javne nabavke. Saglasno rješenju broj 1936/17 od 13.7.2017.godine tužiteljici je otkazan ugovor o radu zbog organizacionih promjena poslodavca i nemogućnosti objezbjedjivanja drugog posla tužiteljici, povodom kojeg je tužiteljica pokrenula postupak rješavanja individualnog radnog spora pred Agencijom za mirno rješavanje radnih sporova. Postupak je obustavljen zaključkom 01-127-1244-5/17 od 29.9.2017.godine.

Presudom krivičnog suda broj 72 0 K 051898 15 Kps od 12.11.2015.godine, tužiteljica je kao optužena u krivičnom postupku oglašena krivom i izrečenom uslovnom osudom sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od šest mjeseci, uz istovremeno određenje da se ista neće izvršiti ukoliko optužena u roku od dvije godine ne učini novo ili slično ili isto krivično djelo falsifikovanje isprave iz člana 377 stav 2 KZ RS. Prijedlog za ponavljanje postupka pravosnažno okončanog presudom Osnovnog suda Gradiška broj 72 0 RS 067558 17 Rs od 8.2.2019.godine, koja je potvrđena presudom Okružnog suda Banjaluka broj 72 0 Rs 067558 19 Rsž od 25.6.2019.godine, prema rješenju Okružnog suda Banjaluka od 27.5.2021.godine odbijen je, da bi po žalbi tužiteljice na to rješenje Okružni sud Banjaluka rješenjem od 4.10.2021.godine preinačio rješenje kojim je odbijen prijedlog za ponavljanje postupka, tako što je isti dozvoljen iz razloga jer odluka Ustavnog suda RS kojom je utvrđeno da član 24 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta KP Vodovod a.d. Srbac nije u saglasnosti sa Ustavom RS te da ta odluka predstavlja razlog za ponavljanje postupka pred organom koji je donio konačni ili pravosnažni pojedinačni akt.

Na osnovu svih ovih dokaza sud nalazi da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan jer rješenje kojim je tužiteljici prestao radni odnos odnosno otkazan ugovor o radu, donijeto je iz razloga koje propisuje odredba člana 179 stav 1 tačka 3 Zakona o radu u vezi sa članom 185, 186, 198 i 199 Zakona o radu. Donošenjem odluke Ustavnog suda RS, proizilazi da je pravilnik odnosno član 24 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženog neustavan odnosno nije u saglasnosti sa Ustavom RS, iz kojeg razloga je i rješenjem Okružnog suda Banjaluka usvojen prijedlog za ponavljanje postupka 4.10.2021.godine, međjutim kako je tužiteljica presudom krivičnog suda zbog krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl. 377 stav

2 KZ RS pravosnažno osudjena, po ocjeni suda ni pobijano rješenje o otkazu ugovora o radu od 13.7.2017.godine nije nezakonito.

Ovo stoga što je tužiteljica prilikom stupanja na rad preuzela obaveze i radne dužnosti u skladu sa svojom stručnom spremom "kao diplomirani pravnik", i njena dužnost na radu ili u vezi sa radom obuhvatala je ukupno ponašanje nje kao radnika-diplomiranog pravnika. Pomenutom presudom utvrđeno da je ista kvalifikovana kao diplomirani pravnik sa lažnom diplomom o završenom pravnom fakultetu broj 1312/88 od 27.12.1988.godine prema činjeničnom opisu optužbe obrazložene na strani 1 presude krivičnog suda, koju je upotrijebila kao pravu, tako što je Komisiji opštine S.za izbor i imenovanje članova Upravnog odbora JZU Dom zdravlja priložila ovjerenu kopiju, a pošto je u parničnom postupku sud u pogledu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti vezan za pravosnažnu presudu krivičnog suda kojom se optuženi oglašava krivim, saglasno članu 12 stav 3 ZPP, sud nalazi da taj postupak odnosno postojanje tog odnosa predstavlja cjelinu koja se odnosi i na odluku čija se ocjena zakonitosti, u konkretnom slučaju cijeni. Izricanjem uslovne osude odnosno nakon donošenja pravosnažne presude krivičnog suda, tužiteljica nije zasnovala ni na jednom od prijavljenih konkursa radni odnos u skladu sa svojom stručnom spremom, i pored činjenice da joj je otkazan ugovor o radu samo zbog organizacionih promjena kod tuženog, kako je pobijanim rješenjem utvrđeno, te da zakonitost otkaza ugovora o radu po ocjeni suda ne zavisi samo od objektivnih već i subjektivnih uslova za njegovo izricanje.

Prema tome odsustvo odluke kojom je član 24 gore pomenutog pravilnika proglašen neustavnim, ne predstavlja olakšavajuću okolnost, kada je tužiteljica zaključenjem sporazuma o krivnji priznala da je podnijela falsifikovanu ispravu 2013.godine radi podnošenja zahtjeva za prijavu na konkurs, pa samim tim tom falsifikovanom ispravom zasnovala i radni odnos kod tuženog. Pošto je tužiteljica priznanjem krivnje dokazala svijest o značaju i posljedicama krivičnog djela zbog kojeg je bila optužena i pravosnažno osudjena koja se odnosi na radni odnos, imajući u vidu da je tužiteljici kao diplomiranom pravniku otkazan ugovor o radu uz imperativnu primjenu člana 12 stav 3 ZPP, sud nalazi da je razlog za prestanak radnog odnosa tužiteljice zakonom propisan odnosno istoj je prestao radni odnos saglasno članu 175 stav 1 tačka 4 Zakona o radu. To što su svi svjedoci osim A.D. dobili otkaz ugovora o radu, kako su isti istakli izričitom voljom poslodavca, po ocjeni suda izjave ovih svjedoka nisu od odlučujućeg značaja. Izjava svjedoka A. D. saglasna je upravo sa cjelokupnim utvrđenim činjeničnim stanjem, tu izjavu sud je prihvatio u cjelosti. Ovaj svjedok upravo potvrđuje cjelokupni događaj prestanka radnog odnosa kao i period nakon toga. Sa tih razloga sud je ispitivanjem istinitosti činjenica, na kojima se zasniva zahtjev tužiteljice, utvrdio da isti nije osnovan te je isti odbijen u cjelosti saglasno odredbama člana 175 stav 1 tačka 4 u vezi sa članom 187 Zakona o radu.

Vještačenjem po vještaku finansijske struke izvršen je obračun iznosa na ime izgubljenih plata za period od 2018.godine, koji nalaz je dopunjen 20.4.2023.godine radi obračuna iznosa toplog obroka, naknade za prevoz i regresa za isti period te utvrđivanje ostvarivanja zarade tužiteljice kod drugog poslodavca. Ovaj nalaz sud je cijenio, te imajući u vidu neosnovanost tužbenog zahtjeva tužiteljice iz već gore obrazloženih razloga isti nalazi nebitnim za donošenje odluke u ovoj parnici.

Sud je obavezao tužiteljicu da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka koji se odnose na sastav odgovora na prijedlog za ponavljanje postuka u iznosu od 250 KM, te zastupanje na tri održana ročišta iznos od po 310 KM, sa obračunatim PDV od 17%-210,80 KM, a sve saglasno odredbi člana 386 i 387 ZPP.

Sudija
Irena Đorđević

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Okružnom sudu Banjaluka u roku od 15
dana od dana prijema, a žalba se podnosi
putem ovog suda pismeno u **tri** primjerka